

SPEJDERNES MAGASIN

24. AARGANG - Nr. 4

MAJ 1940

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Kontor:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PAL 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.
Sekretær: Ellen Hvidsø.

OFFICIELT DEPOT:

Det danske Spejderkorps' Depot.
Skindergade 27, København K. — Tlf.
C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN

for Ulve og Spejdere.

Redaktør: Knud Schou, Korpskontoret.

SPEJDESPORT

for Førere og Rovere.

Redaktør: cand. mag. E. Fossum Hansen.
Redaktionel Post til Korpskontoret.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2ⁱ, København K.
Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Montergade 2, Kbhvn. K. Tlf. *C. 10493.

Annoncepriser

i Spejdernes Magasin

1/2 Side 150,00 Kr. pr. Gang

1/4 Side 75,00 Kr. pr. Gang

1/4 Side 37,50 Kr. pr. Gang

1/4 Side 18,75 Kr. pr. Gang

Gentagelsesrabat:

10 Gange 10 %, 5 Gange 5 %.

Farvetryk Specialtilbud.

Udenlandske Annoncer forhøjes
med 50 %.

Bladet udkommer 10 Gange årligt. Ikke i
August og Januar. Bladet er obligatorisk
Medlemsblad for alle Medlemmer af Det
Danske Spejderkorps.

Henvendelser ang. Annoncering til:

Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2ⁱ.
København K. — Telefon BYen 8630.

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk

1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Fr. Palm Greisen

Montergade 2 - *Cent. 10.493

TRYKsagen

Fotograf EMIL CLAUSEN, Frederiksberggade 34
6 Petit Cal i elegant Mappe 3 Kr.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Til Foraarets

Patruljearbejde

Prøver og Duelighedstegn

indeholder alle Fordringer
til Korpssets Prøver og
Duelighedstegn

Faas i Depotet

Sct. Georgs Budskabet 1940

I Dag er det Sct. Georgs Dag, og derfor mødes vi for at bekræfte vort Spejderløfte, for at love hver især at gøre vort bedste for at holde Spejderloven.

Det er vanskelige Tider for det Land, hvis Sønner vi er. Det er vanskelige Tider for mange Folk, men I ved fra Historieundervisningen i Skolen, at der ofte har været Ufred, baade ude i Verden og her hjemme, og at Ufreden efterfølges af fredelige Tilstande.

Hvor længe de nuværende urolige Forhold vil vare, kan ingen sige, men de vil slutte engang. Vi har alle Lov at haabe paa, at vort gamle Land vil bestaa som en fri Nation, og at der maa komme en Tid, hvor Jordens Folk kan leve fredeligt Side om Side, glade for deres eget Land og forstaaende overfor andre Folkeslag.

Naar vi i Dag aflægger Spejderløftet, skal vi tænke paa Spejderlovens Ord om, at „en Spejder er tro mod sit Land, sine Forældre og foresatte.“ Regeringen har truffet Afgørelsen om, hvad der i denne for Danmark vanskelige Situation skulde gøres til Landets bedste. Vi Spejdere kan vise os tro mod vort Land ved nøje at følge alle Paabud og Henstillinger. Vi er tro mod vor Konge, naar vi følger hans Opfordring til rolig og værdig Optræden overfor alle og til ikke ved Ubesindighed og ansvarsløs Tale at gøre Livet besværligere.

Korpset venter af jer, at enhver Spejder forstaar sine Pligter og er tro mod Konge og sit Land.

Med Spejderhilsen

Hvad Danmarks Spejdere har udrettet under Krigen

Ved venlig Imødekommenhed fra
NATIONALTIDENDEs Side bringer vi denne Artikel fra dette Blads
Udgave Søndag den 17. Marts 1940.

Af Landsretssagfører Tage H. Carstensen

»Vær beredt« var det Valgsprog, som Lord Baden-Powell gav sine Spejdere, da han i 1907 startede den første Patrouille. Man har — sikkert ikke uden Føje — kaldt Baden-Powell vor Tids mest geniale Pædagog, eftersom han har forstaaet at gribe, begejstre og paavirke Millioner af Unge overalt i Verden og af forskellige Racer, Nationaliteter, Trosbekendelser og Klasser. Naar Baden-Powell først og fremmest kræver, at en Spejder skal være beredt, er det, fordi han fuldtud forstaaer, hvor vigtigt det er at være beredt her i Livet. Intet er maaske saa vigtigt for et Menneske som at være beredt. Man kunde vel gaa videre og sige, at intet er saa vigtigt for et Land som at være beredt.

Det er vanskeligt for en udenforstaaende at afgøre, hvor mange Forberedelser man herhjemme har gjort, inden Krigens Uvejrsskyer for Alvor trak sammen paa Himmelen, men den 29. August f. A. modtog Det Danske Spejderkorps fra Socialministeriet en Henvendelse om snarest muligt at stille et større Antal voksne Hjælpere til Raadighed ved en eventuel Evakuering fra København af døve, blinde, aandsvage og døvstumme Børn og Voksne. Spejderkorpsets Formand, Civilingeniør Ove Holm, lod straks denne Henvendelse gaa videre til de tre andre her i Landet internationalt anerkendte Spejderkorps, nemlig K. F. U. M.-Spejderne, K. F. U. K.-Spejderne og Det Danske Pigespejderkorps, og allerede Dagen efter samledes Repræsentanter for de 4 Organisationers respektive Ledelser, og man enedes om at imødekomme Ministeriets Henvendelse, idet man samtidig rettede en Opfordring til Divisioner og Grupper af Spejdere overalt i Landet om Tilmelding af frivillige Hjælpere. Da Hjælperne skulde kunne bruges med øjeblikkeligt Varsel, organiserede man straks et Alarmeringssystem.

Den 31. August var man saa vidt, at man kunde stifte

»Spejdernes Hjælpekorps«.

Et »Landsraad« med kun 4 Medlemmer (for

at gøre det handledygtigt) blev dannet, bestaaende af Bogholder Gunnar Ipsen, K. F. U. M.-Spejderne (Formand), Forstfuldmægtig Jens Hvass, Det Danske Spejderkorps (Næstformand), Frøken Märta Stjärnswärd, Det danske Pigespejderkorps, og Korpssekretær Frøken Inger Buchardt, K. F. U. K.-Spejderne. Dagen efter havde man den københavnske Organisation i Orden, og de Spejdere, som havde meldt sig, alarmeredes Kl. 15,30. Kl. 20 samme Aften stillede *samtliche* tilmeldte Spejdere, nemlig 750 voksne Mænd og Kvinder fra de 4 Korps, i K. F. U. K.s Festsal, hvor de modtog Instruktion bl. a. af Direktør Leuning fra Socialministeriet. Allerede den 6. September var der oprettet selvstændige Afdelinger af Hjælpekorps i 124 Byer og omfattende mere end 4000 Spejdere. Disse Afdelinger staaar hver under Ledelse af den bedst egnede lokale Fører uden Hensyn til, hvilket Korps den paagældende tilhører.

De vigtigste Vedtægter for Spejdernes Hjælpekorps siger: »Formaalet er at yde samfundsmæssig Hjælp — uden militær Karakter — under en indtrædende kritisk Situation.

Tage Carstensen og Afdelingsleder i Statens civile Luftværn Svend Læssøe Pedersen.

Spejdernes Hjælpekorps bestaar af Medlemmer af de 4 danske Spejderkorps fra det fyldte 16. Aar. Medlemmer i Alderen 16—18 Aar skal have skriftlig Tilladelse fra Forældre eller Værge.

Som man husker, var Nervositeten i de første Dage af September meget betydelig. Den første

Sospejder med Gasmaske.

Opgave, der skulde løses, var Organiseringen af Spejdernes Evakueringstjeneste. Der blev fordelt Spejdere til de Institutioner, der sorterer under Socialministeriet; disse blev besøgt for, at Spejderne kunde faa det fornødne Lokalkendskab; der blev endvidere oprettet Kartotek over alle enligtbøende blinde og døve Personer. Disse blev tilskrevet med Meddelelse om, at de i paakommende Tilfælde vil blive afhentet af en Spejder, som de trygt kan stole paa, og endelig blev i Løbet af ganske kort Tid disse enligtbøende Personer besøgt af den Spejder, som skulde hjælpe vedkommende, hvis Ulykken skulde komme over Byen og Landet.

Luftmeldetjeneste.

Et større Antal voksne og paalidelige Spejdere indtraadte allerede inden Hjelpekorpssets Dannelse i den frivillige Luftmeldetjeneste, der er et meget vigtigt Felt, og som kræver særlig dygtige og veluddannede Folk.

Samtidig med disse alvorlige og krigsprægede Opgaver paatog Spejderne sig en anden betydelig mere idyllisk Opgave, nemlig Bjærgning af den Overflod af Frugt, som man havde her i Landet sidste Aar.

Frugtindsamling.

Paa Initiativ af Sognepræst Fritz Lerche har Spejderne ikke alene i København men ogsaa ude i Provinsen indsamlet Frugt fra Tusinder af Haver, hvis Ejere havde givet den fornødne Tilla-

delse dertil. Formaålet var at omdanne Frugten til Marmelade til Brug for Børnehaver, Børnehjem m. v. Man kunde jo formode, at det under en Krig vilde være vanskeligt at skaffe de fornødne Vitaminer til Børnene. Det lykkedes at faa Samarbejde med Københavns Husmoderforening, Mariaforbundet og Kirkens Korshærs Hjem »Birkely«, der paatog sig Behandlingen af Frugten. Det var et mægtigt Arbejde, der blev udført af de mange Damer og unge Piger, for det var hele Bjerge af Frugt, der blev transporteret i Tropskærre, Rygsække og pr. Budcykle ind til »Fabrikkerne«. Anstrengelserne blev for saa vidt kronet med Held, som det lykkedes at fremstille 6500 kg Marmelade, der af Spejderne derefter blev fordelt til 60 Asyl og Børnehaver. Det er forøvrigt Tanken at tage denne Opgave op hvert Aar i Fremtiden — uden Hensyn til om Krigen varer ved — for at undgaa, at der gaar store Værdier til Spilde navnlig i de gode Frugtaar.

Tøjindsamling.

Den næste store Opgave, der blev stillet Spejderne, var Indsamling af Tøj til Krigsramte, og det Hverv var saa stort, at man allierede sig med Frivilligt Dreng-Forbund og De Unges Idræt. Hele Arbejdet gennemførtes i nøje Tilknnytning til Røde Kors, som har støttet denne Hjælpetjeneste paa en fortræffelig Maade.

I næsten alle danske Provinsbyer har der fundet Indsamling Sted. Spejderne har med Lastvogne kørt rundt i Gaderne og ved Tromme- og Hornsigaler forkyndt deres Ankomst. Alene i Odense har Spejderne med 16 Lastvogne, der gratis var stillet til Raadighed en Søndag indsamlet mere end 30 Tons Tøj. I København oprettedes 13 Opsamlingssteder, og i Handelshøjskolen fik Pigespejderne overladt store Lokaler, hvor Sorteringen — en meget væsentlig Del af Arbejdet

(fortsættes Side 77)

Fra Frugtindsamlingen

66

Som Civilarbejder

Fortalt af
vor flyvende Medarbejder

i Finland...

Jeg rejste mig med det Resultat, at Benene snurrede og stak som 17 Sodavand, og Nabo og Genbo vaagnede.

Afsted mod det fremmede.

Kronborg Slot var den sidste Hilsen, vi fik fra Danmark, og Kärnan den første Velkomst, Sverige gav os.

Det smaaregnede hele Dagen. —

To Dage tilbragte vi i svenske Jernbanevogne — to Dage i finske — før vi naaede frem.

Turen op gennem Sverige var præget af Nervositet — Turen gennem Finland af Ro, Orden — og Krig.

Allerede i Haparanda mødte vi den finske Nation, Centralkomiteen for Hjælp til Finland var repræsenteret ved to ranke finske Skydskårificerer, og efter en spændende Ventetid paa 4—6 Timer blev vi sat op i Vognene.

Paa hver Plads laa hvidt Overtrækstøj med Hætte. Det gav et Stød i mange af os — da vi saa det, nu var det Alvor.

Men Kammeraterne masede paa bag os — saa der var ingen Pardon — bare frem gennem Vognen for at sikre sig de bedste Sovepladser. 2 — maaske flere Døgn skulde vi tilbringe i denne Vogn.

Bagage, Rygsække, Tæpper o. s. v. blev smidt op paa Bænkene og nu fulgte mange forgæves Forsøg paa at faa det behageligt.

Men det var svært — meget svært! Saa sov Benene, først det venstre, saa det højre, saa flyttede Naboen sig, og samtidig lod Genboen en ganske ejendommelig Lyd høre.

Sodavandsbomber.

Da de begyndte at gøre Vrovl — vaagnede Resten af Vognen. Een mumlede noget om midt om Natten — og det passede nu ikke, for Klokken var lidt over 18. Men det var mørkt — Vinduerne var dækket til med svært Klæde og Lamperne nede paa mindste Blus.

Vi sludrer en halv Times Tid og dører saa hen igen. Det halvgule, elektriske Lys gør en uhyre søvnig. Ved en Station et Sted i Finland gjorde vi Holdt, og næsten i samme Nu var alle Mand paa Benene — Hvad var det for en Station? Var der noget at se?

Da vi kom ind igen, var vi akkurat lige saa kloge som før. Stationsnavnet var malet over, og Finner med skarpladte Geværer passede paa, at ingen kom ned.

Resten af Dagen gik med Snak og Kortspil, Sang og Historier, og henad 1—2 var det meste af Vognen faldet i Søvn.

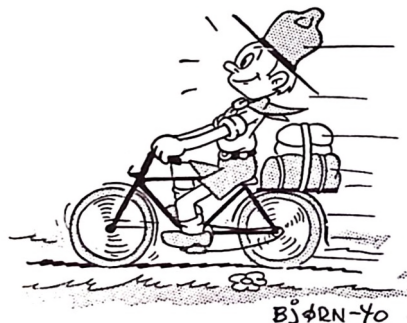
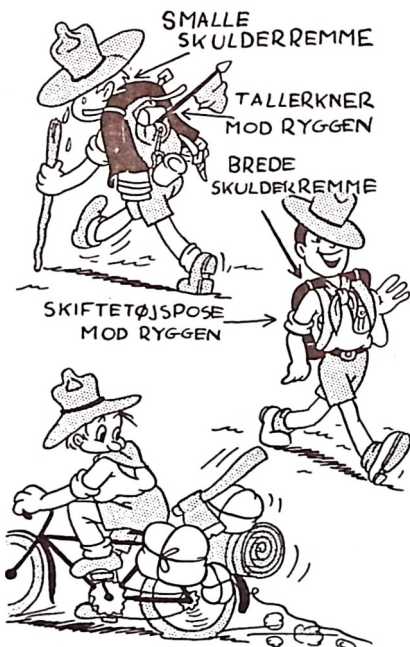
Det var vist kun Holger og jeg, der var vaagne, eller i det mindste halvvaagne — vi snakkede om dybsindige Emner, og da han var gammel F. D. F'er, var der jo Emner nok.

Med eet var det, som Vognen røg af Sporet — det brasede i vore Øre og et mægtigt Brag fra den anden Ende af Vognen hamrede ned over os.

SPJAT OG KYLLE

Var Toget ved at blive bombet? Først nu lagde vi Mærke til, at vi holdt stille.

Holger for op — de har glemt os! Toget bliver bombarderet !! Hans Hyl blandede sig med mine Brøl om, at jeg havde været vaagen hele Tiden og ingen havde slået Flyveralarm i vor Vogn.

»Du maa have sovet!« raabte Holger, og næppe var Ordene sluppet ud, før to øredøvende Knald bragede igen — og denne Gang fløj Glas-skaar om Ørene paa os.

Nu blev den for tyk — jeg fik den hvide Overtræksdragt paa, og sammen med to andre vovede vi os hen til Døren for at besigtige Skaderne.

Men det blev ikke os, der kom ført til Døren — det var Finnerne, der udefra kom stormende ind.

Ved Synet af 35 ligblege Danskere i hvidt Sneovertræk kom de til at le.

De rystede paa Hovedet og søgte saa efter Aarsagen til de tre vældige Eksplosioner.

Hurtigt fik de opklaret Problemet. —

Eksplosionerne skyldtes — — 3 tomme Soda-vandsflasker!

Danskerne havde lagt de tomte Flasker paa Gulvet, og i Nattens Løb var de ved Vognens Bevægelser rullet hen under Varmerørerne, der havde en meget høj Temperatur — Flaskerne var blevet opvarmet, og Luften i Flaskerne havde udvidet sig — og Resultatet var de tre Knald.

Lidt halvflove krøb vi ud af det hvide Tøj og satte os til at slumre igen.

Lotterne.

Præcis Kl. 6 næste Morgen blev vi vækket af en Flok unge Piger, der morgenfriske og smilende gik gennem Vognene.

De første bar store Mælkejunger med Mælk og Kaffe, de næste Spande med Havregrød, Kurve med Brød o. s. v.

Det var mit første Møde med de finske Lotter. Det vil altid staa for mig som noget af let smukkeste i denne Rejses Kæde af Oplevelser.

Uden Tanke for Pjat eller Pjank gik disse unge Kvinder op i den Barmhjertighedsgerning, de havde paataget sig. Fra tidlig Morgen til sen Nat arbejdede disse unge Piger i Transporttogets Køkkenvogn. Madlavning, Opvask, Rengøring, Sygepleje o. s. v. — Alt, selv det haardeste og groveste Arbejde paatog de sig — med et Smil paa Læben.

Og senere mødte jeg dem — paa Banegaarden, naar evakuerede Børn rejste eller kom, naar Soldater vendte hjem, saarede eller paa en kort Orlov — saa saa man Lotterne — hjælpsomme, glade og altid med det varme Smil, der fortalte, at deres Arbejde blev udført af Lyst og ikke af Tvang!

(fortsættes Side 76)

VI SAMLER

PAA MENINGER
ADRESSER
FOTOS
GO' E HISTORIER,
LEJRTIPS
MAD-IDEER
KUNST
SKETCH
ALT MELLEM
HIMMEL OG JORD
PAAFUND
HUMØR

Spejderliljen.

En Spejder fra Nyk. F. spørger, hvad Spejderliljen egentlig symboliserer, da han har hørt saa mange Forklaringer herpaa.

Oprindeligt har Baden-Powell brugt Kompassets Nordpil som Spejdernes Emblem, uden at han har lagt anden Betydning deri, end at det var et smukt Mærke, og at det var det Mærke, der peger fremad og opad. At Nordpilens Dele i den Ændring, den har undergaaet til Spejderliljen kan tillægges forskellige symbolske Betydninger, er en anden Sag.

Saaledes siger man, at de tre Flige betyder Spejderloftets tre Dele, Baandet, der samler disse tre Flige, er Broderskabsbaandet, der knytter alle Nationernes Spejdere sammen, de opadbøjede Flige paa Baandet under Liljen minder om en glad Spejdermund, det gode Humør. Paa Baandet staar Spejdernes Valgsprog: Vær Beredt. I Liljens yderste Blade sidder en 5-takket Stjerne i hver. De kan minde om to vaagne, opmærksomme Øjne, og hver Tak repræsenterer en Paragraf i Spejderloven.

Træning i Kompasset.

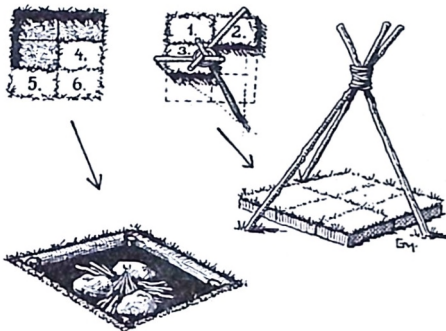
Ved et Patruljemøde kan det være morsomt at lege en Leg, der hedder *Skibets Kurs*:

Hver Spejder har en Blyant og et Stykke Papir. Paa Papiret indtegnes en Nordretning, og der angives en Maalestok, f. Eks. 1 cm lig 1 Sømil. PF fortæller nu en Historie om et Skib, der under Sejladsen stadig skifter Kurs. Det fremgaar af Fortællingen, hvor langt Skibet sejler i hver Retning. Hver af Spejderne skal samtidig paa sit Papir indtegne Skibets Rute. Ved Fortællingens Afslutning sammenlignes Resultaterne med den Plan, Føreren paa Forhaand har tegnet.

Behandling af Græstørv.

Naar en Patrulje graver Tørv bort til sine Baalsteder, da gælder det om at grave saa meget Tørv bort, at Baalet aldrig vil komme til at svi- de Kanterne, evt. yderligere at sikre disse med

Brændestykker. Se Tegningen. Af denne fremgaar yderligere, hvorledes man »paralelforskyder« Tørvene, enten hen under en Busk, hvor man ikke gaar, og hvor der er Skygge, eller ogsaa et andet Sted i Nærheden af Opgravningen. Her maa man saa stille en Trefod over Tørvene for

at de ikke skal blive ødelagt ved Overjokning. Selvfølgelig maa man i Lejre af længere Varighed huske at vande Tørvene jævnlig, hvis der ingen Regn falder.

Mørklægnings træning

Det har altid været en speciel Spejderfærdighed at færdes i Mørke. Nu faar de heri trænedes Spejdere Gavn af, at de er vant til at færdes uforstyrret i fulkommen Mørke, idet vi alle er tvunget hertil, saasnart vi skal ud efter Mørkets Frembrud. Lad derfor nu de utrænede Spejdere øve sig i Knobbinding, Nødhjælp, Aflytning af forskellige Lyde, Af- og Paaklædning, Orienteringsløb, Bestemmelse af forskellige Genstande m. m., altsammen i fuldkommen Mørke, og I vil opdage, at man snart vænner sig til at færdes og handle lige saa sikkert i Mørke som ved Dagslys. Alt det kunstige Lys, vi er vant til at have, har kun svækket vore Sanser og naturlige Instinkter.

PATRULJE-LEJRPLADSEN

Paa nedenstaaende Tegning ser I, hvorledes man kunde tænke sig, at den ideelle Patruljelejrplads saa ud. Der er egentlig ingen Grund til megen Forklaring, idet Tegningen taler for sig selv. Det eneste, der ganske nødvendigt skai gøres opmærksom paa, er, hvilken Vej Strømmen i Aaen løben, og hvad Vej Vinden blæser.

Da der eet Sted paa Aaen er angivet, at her besorger man personlig Vask og et andet Sted Opvask, saa kan I vel nok regne ud, at Vandet maa ikke løbe fra det Sted, hvor man vasker op, til det Sted, hvor man vasker sig selv, men omvendt. Nu kan vi altsaa paa Tegningen her bestemme, hvad Vej Vandet skal løbe, for at Tegningen skal være rigtig, men i Virkeligheden maa man altsaa huske, altid at lægge sit Opvaskested længere nede af Strømmen end det Sted, hvor man børster Tænder og vasker sin Krop. Hvis man yderligere er i den Situation at skulle bruge Vandløbet til at hente Drikkevand fra, saa hentes dette naturligvis endnu højere oppe ad Strømmen.

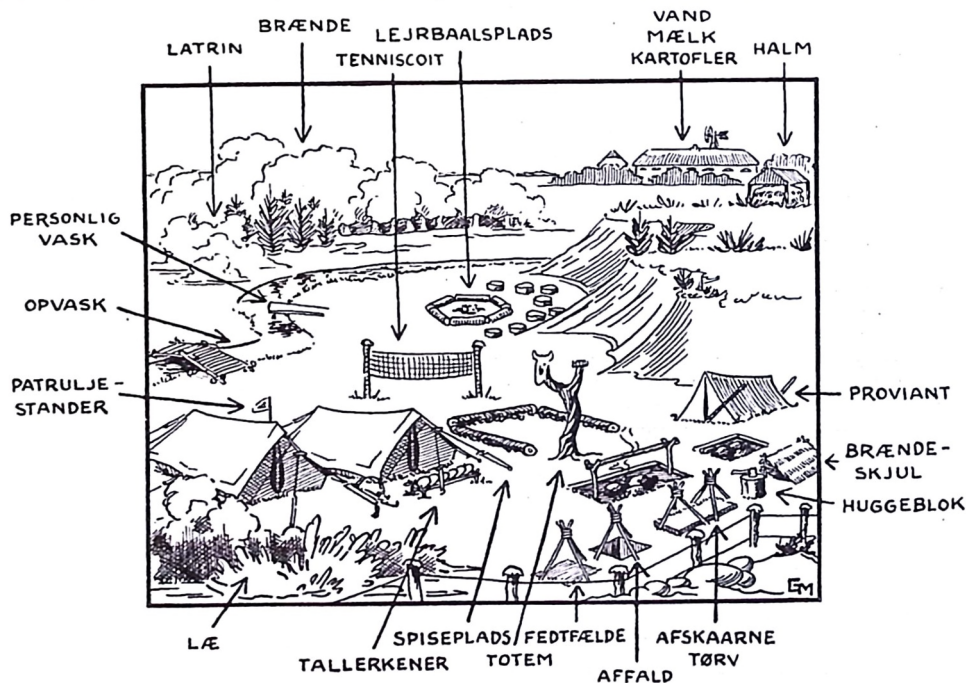
Men det er vigtigt altid at koge det Vand, man henter fra Strømme til Drikkevand. Ved Kog-

ningen dræbes alle de mange Bakterier, der altid er i Vand fra Naturen. Det tager nogen Tid, før Vandet kommer i Kog og bliver afkølet igen saa meget, at man kan drikke det, men det betaler sig til Gengæld at sikre sig mod Forgiftninger og andre smitsomme Sygdomme.

Denne Lejr er saaledes anbragt, at der faktisk er Læ, næsten ligegyldigt hvor Vinden kommer fra. Men husk altid dette Punkt ved Valget af en Lejrplads: Er der Læ?

Jordbundsspørgsmaalet er ogsaa vigtigt at undersøge i Forvejen, hvis man da ikke ønsker at komme til at ligge og sejle i Teltet under et kraftigt Regnskyl. Den her viste Lejr ligger i en gammel Grusgrav, hvorfor man maa formode, at Bunden bestaar af Grus eller Smaasten, som Vandet let kan synke igennem.

Til Slut: Husk, naar Patruljen eller enkelte Spejdere tager i Lejr, da at forevise det udleverede Lejrpas til Ejeren af Jorden og giv ham et Kontrolkort, som I beder ham indsende til Det Danske Spejderkorps, efter at I har haft ham nede og se paa Lejrpladsen, saaledes som I havde tænkt jer at efterlade den.

ULVEUNGE - AVISEN

RIV MIG UD - BIND MIG IND - GEM MIG GODT

Nr. 4

Maj 1940

En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig tabt

Paa Opdagelse i Naturen...

Det er slet ikke, fordi en Ulveunge skal være dygtig til Naturhistorie, at han bør gaa paa Opdagelse i Naturen, men derimod for at vænne sig til at »lægge Mærke« og bruge sine Øjne.

De allerfleste Dreng, der færdes i Marken eller i Skoven, opdager maaske lige akkurat, naar Kragerne eller Allikerne giver sig til at skrig og skraale lige over Hovedet paa dem og sværmer af Sted i en stor uordentlig Flok. Eller pludselig stopper han op ved, at der er en Gøg, der kukker lige over Hovedet paa ham, og saa siger han: »Næh, hør — det er Gøgen«, som om han fortalte en stor Nyhed, som ingen andre havde fundet ud af.

Den »almindelige« Dreng, jeg her taler om, han oplever kun det ude i Naturen, der laver saa meget Spektakel, at han bliver vækket af sin Dvale ved det, ellers gaar han roligt videre gennem Skoven, blideligt snorkende uden at ane, at hvis han gaar et lille Stykke ind mellem Træerne og lægger sig ganske roligt i Mosset uden at røre sig bare en halv Time, saa vil han i Løbet af saadan en halv Time sikkert faa Held til at se ikke alene en Masse smaa morsomme Fugle, men ogsaa maaske en Skovmaa paa Jagt efter et Egern, eller en Raabuk, der græsser i Lys-

ningen. Hvis han ser efter paa Træstammerne, saa vil han sikkert opdage den lille vævre Spætmejs, en lille graablaa Fugl med rødlig Bug, hvidlig om Halsen med sorte Kinder og et lille spidst Næb, hvor med den piller Larver ud af Sprækker i Barken. Den løber lige godt med Hovedet op eller ned rundt om Træstammerne paa Søgen efter Føde.

Eller hvis han finder et Stengærde, hvor Solen bager paa, saa skulde det være underligt, om der ikke laa nogle Firben eller Snøge og soled sig.

I det lille stille Vandhul vil han kunne finde Frøæg eller Haletudser, Salamandre, Vaarfluellarvehylstre, Igler, Vandedderkopper og meget mere interessant. Maaske han kan faa Lov til at have et Glas hjemme med Frøæg, saa han kan følge deres Udvikling, til Haletudser, indtil de som smaa Frøer gaar paa Land.

Den Dreng, der paa denne Maade interesserer sig for Naturen, maa bestemt være en Ulveunge.

Onkel Henrik.

Ny Tegner til Ulveunge-Avisen

Peter Tini

har denne Gang skrevet en lille afsluttet Historie, og det vil han rimeligvis ogsaa gøre de næste Maaneder. Forhaabentlig vil I synes, den er spændende nok til at blive læst med Interesse. Den morsomme Illustration er tegnet af den 12-aarige Spejder Kaj Gotzsche Pindal. Det er ikke mere end et halvt Aar siden, Kaj selv var Ulveunge, saa han ved nok, hvordan det hele skal se ud, naar han tegner for Ulveunger.

En Bandekasse, og hvad der skal være i den.

Det er rart, hvis hver Bande har sine egne Blyanter, Viskelæder, Sejlgarn, Bold, Papirblok m. m. til Flokmoderne, hvor man jo hvert Øjeblik har Brug for disse Ting. Det vilde derfor være mægtig praktisk, hvis hver Bande havde en Kasse, f. Eks. en stor Cigarkasse, til sit Materiel. Kassen kunde man saa male i Bandens Farve, og evt. forsyne den med et lille Beslag og en lille Hængelaas, hvortil Bandeføreren og Bandedhjælperen har Nøglen.

Det fikseste vilde dog være, om alle Banderne i Flokken havde nogle Kasser, lidt større end de største Cigarkasser, og saa lavet af stærke Stykker Træ og ordentlig skruet eller tappet sammen, saa den kan taale at falde paa Gulvet uden at gaa i Stykker; naar Kasserne saa bliver lavet i ens Størrelse og malet med Bandefarverne, med Flokkens Navn eller et Ulvehovede paa Laaget, saa kan man altid have sit Materiel paa et bestemt Sted og i Orden.

Foruden Blyanter, farvede og sorte, Papir, Sejlgarn, Bold og Viskelæder, saa bør der være et Sjippetov, kulørt Glanspapir, en Lommekniv, Bogen Prover og Duelighedstegn, og hvad Banden ellers har Brug for af Smaating. Indret Kassen med forskellige Rum, saa Tingene ikke ligger og roder rundt mellem hinanden i vild Forvirring.

Nu er det Foraar — Solen skinner igen, og Ulveungerne starter for at opdage alt det levende, der spirer og gror derude i Skoven og paa Marken.

Det her er Spætmejsen, som Onkel Henrik fortalte om paa forrige Side.

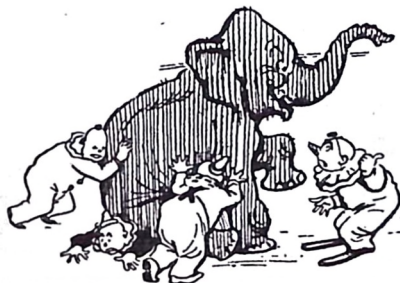
God Besked.

Den Vejfarende: Hvor gaar denne Vej hen?

Bonden: Den Vøj dær?

—: Ja!

—: Jau, den gaar saadan omtrentlig vestnord-vest, kanske et bette Strej noksaa vestlig!

Da Elefanten blev sær.

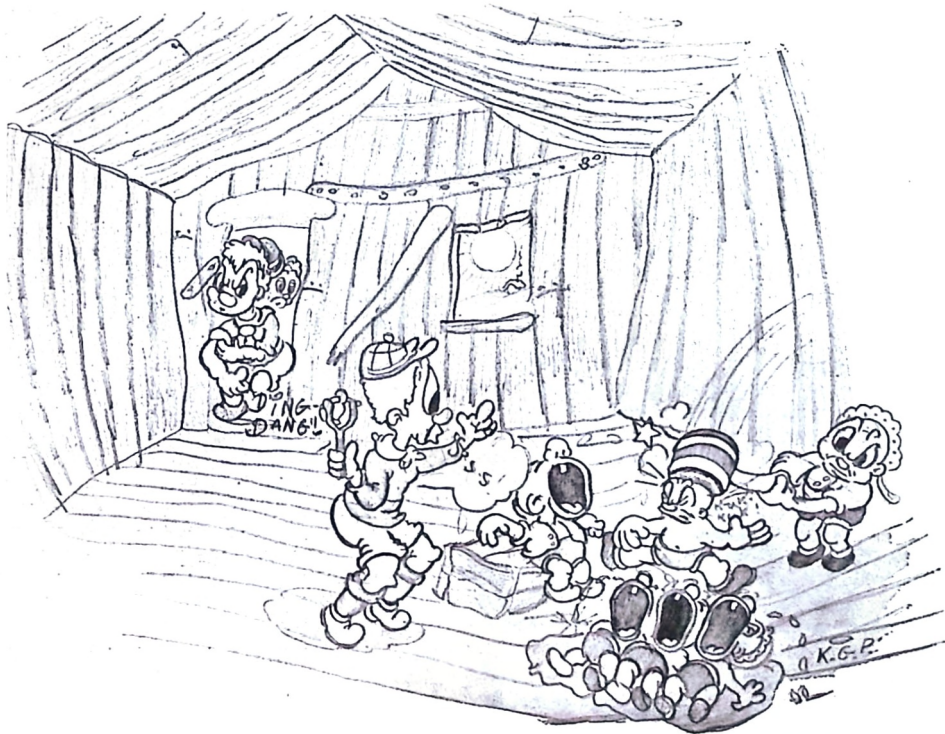
Gangster-Bandens Hævn...

af Peter Tini

Opror i Komplekset.

Beboelseskomplekset »Aagaarden« med sine 800 Familier laa badet i straalende Solskin en tidlig Søndag Formiddag. I det grønne Anlæg mellem Længerne stod Barnevogne med skraalende Smaaborn, og nu og da lænede bekymrede Modre deres Overkroppe ud over Altankasserne for at se, om de kære smaa nu ogsaa sov trygt i deres smaa rullende Senge. Det var Søndag, og alt var Fred og Idyl. Tilsyneladende da, men den, som vovede sig ned i Kælderen med de mange Cykleskure og navnlig ned i det tomme Kælder-rum bag ved det søndagsuivirkssomme Vaskeri, vilde synes, det var saa som saa med Freden. Her holdt nemlig nogle bistre Fyre Møde, det var Gangsterbanden »Red Devils«.

Denne Bande, der bestod af Drengene paa ca. 10 Aar fra Nabokomplekset »Pilegaarden«, var meget ophidsede, fordi Varmemesteren i »Aagaarden« havde jaget dem ud fra »Aagaarden«s Enemærker, hvor de jo heller ikke havde det mindste at gøre, men det havde stødt de unge Oprøreres Følelser. Deres Had mod »Aagaarden«s Kompleks og samtlige dets Beboere var svulmende, og deres Hævn skulde ramme blindt til højre og venstre. Bandens Fører Leo, kaldet »En proper Næve«, var en uheldig Fyr, men han var dog beundret af Bandens andre Medlemmer, der i Virkeligheden var ganske almindelige, paa Bunden rare Drengene. Alle syntes, at Leos Hævnplaner var modbydelige, men ingen turde indvende noget mod Leos Idéer af Frygt for at falde i Unaa-

de hos Bandekongen. Banden havde paa sine Togter i Omegnen inde i den tæt ved liggende Samling Kolonihaver, der i denne tidlige Foraarssejson laa uddøde og forladte, fundet en gammel Dansesal, der om Sommeren blev brugt til Hævefester, men selvfølgelig nærmest var et faldefærdigt Skur. Dette Skur vilde nu faa et noget andet Brug.

Kidnapped.

Samme Søndag Kl. 12 vilde en tilfældig Tilskuer se et mærkeligt Syn, hvis han selv uset og med opmærksomme Øjne havde opholdt sig i «Aagaarden»s Anlæg. Een for en vilde han have set Drengeliste sig hen til 6 Barnevogne i Gaarden, og der med et raskt Tag gribe de smaa kommende Medmennesker i disses uskyldige Søvn, hurtigt gemte de derpaa de smaa Børn under Overfrakkerne, og saa gik det i raskt Trav over mod det omtalte Skur i Kolonihaverne. Snart laa der ovre i det forladte faldefærdige Skur 6 ynkelige Babyer paa gamle Sække, heldigvis skinnede Solen ind i Skuret, saa der var ikke koldt, men de 6 smaa begyndte snart et 6-stemmigt Hylekor, der i høj Grad gik Banden paa Nerverne, men godt var det, at Haverne var saa menneketomme. Samtidig med Barnerøveriet var fuldendt, blev der til Varmemesteren kastet en Seddel ind ad Brevkassen, skrevet med Blod eller rødt Blæk; sikkert det sidste, den lød i sin Enkelthed saaledes:

»Dersaam vi ikke maa laje paa Aagaardens Lajeplads, faar i alder de 6 Patteunger vi lie har najlet neje i Gaaren.

»En proper Næve«.

Et overraskende Møde.

Aagaard Flok kom hjem fra Ulvetur, det var alle Drengene fra Komplekset, og de havde haft en pragtfuld Floktur i Ermelunden uden for Byen. For at faa Drengene hjem paa en munter Maade, havde Flokføreren lagt en Pileleg til Banderne gennem Kolonihaverne, den var allerede tilrettelagt af den flittige Ulvefører tidlig om Morgen.

Gul Bande kom løbende i skarpt Trav efter Pilelene dybest inde i Kolonihaverne, da det 6-stemmige Hylekor fra de 6 Babyer skraaler dem i Møde; hvad var dog dette? Var der oprettet et Børnehjem her inde? Det havde Karl dog aldrig hørt. Banden afbryder Pilelegen og gaar efter Lyden lige hen til det gamle Danseskur.

Det var dog et mærkeligt Syn, smidt paa gamle Sække ligger 6 smaa Børn og brøler, rundt

mellem dem styrter en Dreng paa 11 Aar og forsøger med alle Midler at faa Ro over Børnene men uden Resultat.

Karl bliver meget forbavset. Hvad er dog det? Den lille Dreng med den blaa Trøje syntes han bestemt at have set før. Han ser nærmere til; jo der var broderet en Mælkebøtte foran paa Brystet af Babydrenge Bluse; men du store Kineser, det var jo hans egen Bror! Hele Banden braser ind i Skuret; den vagthavende Gangster bliver forvirret og kalder paa de øvrige Gangster, og paa et Øjeblik fyldes Rummet med 12 Dreng af Gangsterbanden, Ulveungerne var heller ikke sene, de sætter i med Ulveflokkens Kalddesignal, straks kom der 15 Ulveunger farende. Karl forlanger sin lille Bror, men Gangsterne sætter sig til Modværg, der udvikler sig et rasende Slagsmaal mellem Drengene. Tju! Næver svirrer i Luften, der vanker braadne Pander og blaa Øjne, men Ulvene, der var i Overtal, og som havde mere Sammenhold end Gangsterbanden, holdt længst ud; det lykkes at fjerne Gangsterkongen Leo, hvilket havde til Følge, at Modstanden i Gangsterbanden fuldstændigt holdt op.

Under hele Slagsmaalet hylede de smaa røvede Børn. Efter 30 drøje Minutters Slagsmaal var Gangsterbanden overvunden; paa dette Tidspunkt ankom Flokføreren, der nær havde faaet et Tilfælde over det Syn, der modte hende, og over den Tilstand hendes ellers saa pæne og ordentlige Dreng var i nu. Alle havde de iturevne Uniformer eller var lemlæstede paa anden Maade.

Karl fortalte hende om Sagen, og nu fyldtes hun med Stolthed over, at Flokken i denne Sag havde handlet med Mod og Konduite, her var det for en Gangs Skyld for en god Sag, at Drengene havde kæmpet, for ellers hadede hun, som alle Kvinder, at Drengene evig og altid skal slaas. Man bar nu Babyerne i Triumf over til »Aagaarden«, men slikken en Ballade der var i Gaarden nu, det vrimlede med fortvivlede Mødre, Politibetjente og Detektiver, selv Kompleksets Varmemester, der til daglig var sur og utilnærmelig, var denne Dag hjælpsom og rar. Ingen forstod, hvad der var blevet af de arme smaa. Lige som Politihunden »King« blev sat paa et Spor, ankom Flokken med de røvede Børn. Glæde, Fryd og Gammen. Selv Varmemesteren blev saa glad for Ulveungerne, at han tilgav dem en Masse Spilopstreger og lovede sig selv at skaffe Flokken et Lokale i Kompleksets Kælder. I de seks ramte Hjem blev der snart Gensynsglæde, og til alt Held var ingen af Babyerne kommet noget til.

Men paa Politikontoret ventede der »Gangsterbanden Red-Devils« et alvorligt Efterspil.

BADEN-POWELL

fortæller om

Bier i Afrika

Her i Januar, — jeg be'r dig lægge Mærke til, at jeg sagde Januar — sidder vi og spiser Morgenmad og slikker Solskin ude paa Verandaen. Vi har Vindruer og Brombær paa Bordet, for ikke at tale om Paw-paws og Mangoer — og saa Honning! Endda en ganske ekstra god Honning.

Naar man gaar Ture rundt i Omegnen her, ser man af og til et Brændestykke ophængt mellem Træernes Grene.

Det er dette Lands Form for Bikuber.

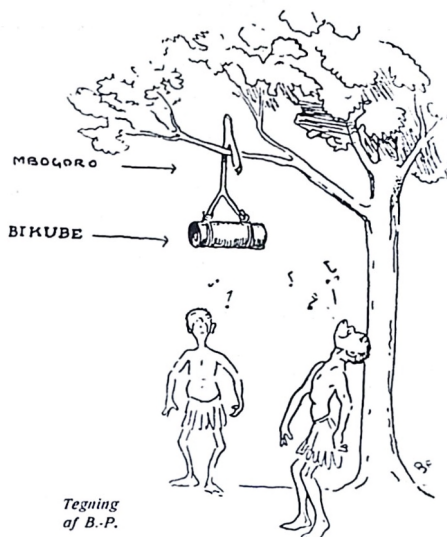
Naar en Indfødt vil anskaffe sig en Bikube, begynder han med at fælde et Træ, og deler det i Stykker paa omtrent $\frac{1}{2}$ Meters Længde. Saa udhuler han Træstykkerne og brænder en ganske bestemt Art Blade af ind i Hulningen for at give det den rigtige Lugt. Naar han har gjort det, skærer han en Gren, der skal danne en »Mbogoro«, det vil sige en Gren af ganske bestemt Form. Den bruger han til at hænge Bikuben vandret op i et Træ med. Han binder Kuben til de to Gafler i Mbogoroen ved Hjælp af Barkstrimler og hænger hele Historien op i en Gren ved Hjælp af Krogen i den øverste Ende af Mbogoroen. Hver Ejer mærker sin Kube med et specielt Tegn.

Saa følger en særlig Ceremoni, som maa foretages for at overtale Bierne til at komme og bo i Kuben og ogsaa for at forhindre Tyve i at stjæle Honningen. Først fløjtes en bestemt Melodi for at kalde Bierne til, og til sidst fremsiger man en frygtelig Forbandelse over enhver, som vover at bryde ind i Kuben. Alle Indfødte ved, at der er lyst en saadan Forbandelse over Bikuberne, og hvem tror I, efter en saadan Omgang, tør vove at røre dem?

Mr. Leaky, som har skrevet en Bog om Afrika, fortæller, at han først ikke vilde vide af denne Ide med at fløjte for Bierne. Han hængte simpelthen sin Kube op ved Siden af fem andre, som havde gennemgaaet hele Ceremonien med baade Fløjtning og Besværgelse. Hans indfødte Ven lo ad ham og sagde: »Du faar aldrig Bier i din Kube.«

Ganske rigtigt! efter et Par Ugers Forløb var de fem Kuber beboet, men hans forblev tom.

Saa besluttede han sig til at ville prøve at indfange en Bisværme paa engelsk Maner. Faa Dage efter lykkedes det ham at fange en Sværme, og han fik den anbragt i sin Bistade. Næste Dag sagde Sværmen: Farvel og fløj sin Vej.

Den indfødte Ven bemærkede blot: »Der kan du se.«

Saa bøjede Mr. Leakey sig for Fagkundskaben og lod højtideligt Ceremonien gaa for sig, og den næste Dag kom en Bisværme og slog sig ned i Kuben!!

Nu véd de af jer, som holder Bier, hvordan I skal faa dem til at komme til jeres Kube. I skal bare fløjte en Melodi. Men naturligvis maa det være den *rigtige* Melodi, og Guderne maa vide, hvordan den er.

Men i hvert Tilfælde véd I nu, hvad en Mbogoro er. Jeg kan desuden fortælle jer, at disse udhulede Træstamme-Kuber bruges over hele Sydøst-Afrika.

En Dag saa jeg et Egern hoppe rundt i et Træ. En indfødt Dreng, som fulgtes med mig, sagde: »Jeg vil fange den lille Rover«, og med sin Økse i Bæltet klatrede han op i Træet.

»Din Rad,« tænkte jeg, »du naar aldrig i Nærheden af det vimse, lille Dyr.« Men jeg havde ikke lagt Mærke til, at der var en gammel tom Bikube mellem Grenene, og Drengen kendte sit Haandværk. Saa snart Egernet mærkede, at det blev jaget, sprang det fra Gren til Gren, og til Slut søgte det Tilflugt i den hule Stamme.

En, to, tre var Drengen der, rev et Stykke af sit Tøj af og stoppede det i Stammens aabne Ende, saa Egernet ikke kunde slippe ud.

Og saa klatrede han behændigt ned ad Træet med sin Fange i Kuben.

Primitivt Spejderførerkursus . Paasken 1940

I Tosjap og Snevejr stillede ca. 50 Førere fra hele Landet til primitivt Kursus paa Storedam, Skærtorsdag Kl. 10. De deltagende blev straks inddelt i 2 Troppe, 8. Storedam og 9. Storedam, under Ledelse af henholdsvis Kai Thuesen og Kay Romhild, begge fra Aarhus og med to Københavnerne, Sven Ranvig og Jørgen Christoffersen som Assisterter.

Vejrguderne var som fornævnt ikke videre mildt stemt, og det var med blandede Følelser, at vi gik i Gang med Lejrslagningen, vi prøvede at fjerne Sneen men kun for under denne at finde et tykt Lag Is, som næsten ikke var til at hamre Plokke i, og tørt Brænde var saa sjældent, at hver Patrulje højtideligt fik overrakt et (1)

Stykke tørt Kakkkelovnsbrænde.

Med stor Lettelse var det da ogsaa, at vi om Aftenen modtog Meddelelsen om, at 8. Storedam vilde blive indkvarteret paa Damtofte og 9. Storedam paa Gilwellhyttens Loft.

De følgende Dage bedredes Vejret, ja, der var endda en Dag, hvor Solen skinnede et Par Timer, men overalt vadede vi i 10—15 cm vaad, smeltende Sne, som selv de solideste Støvler ikke kunde holde ude (Sjokvist paastod, det var fordi vi ikke brugte det rigtige Fedtsværte).

Foruden Tropsfører og Tropsassisterter havde vi som Instruktører Ove Holm, Jens Hvass, Thor-kild Glad, Fossum, Pastor Lerche m. fl. Dagene gik med Instruktationer enten i Tropslokalerne (Gilwellhytten og Storstuen paa Storedam) eller ude i det fri. Paaskelørdag oprandt med den store Terrænovelse i Grib Skov. Kl. 14 startede vi fra Storedam med en Sporing, som førte os til Lillerød Station, hvor vi tog Toget til Hillerød og derfra videre med Rutebiler op i Grib Skov.

Øvelsen, som varede i 2 Timer, afsluttedes paa de berømte Pibersletter.

Da Vejrguderne ikke var os mildt stemt, blev vi samme Aften kørt tilbage til Storedam og gik derved Glip af Hiken paa Pibersletterne. Paa-skesøndag var vi i Karlebo Kirke til Gudstjeneste, hvor Pastor Lerche talte, og derefter atter tilbage til Gilwellhytten, hvor Paaskefrokosten var serveret, her spiste vi for første Gang siddende, og jeg skal love for, at der blev puttet i Hovedet, alt imens vi 2 Troppe og Roverne skiftedes til at aale hinanden med Raab og Slagord.

Men ak! gode og fornøjelige Dage gaar kun alt for hurtigt, og allerede Mandag Formiddag begyndte vi at bryde Lejren, for at de deltagende Jyder og Fynboer kunde naa over Storebælt inden Mørkets Frembrud.

Saaledes blev det 5. primitive Førerkursus gennemført under betydelig vanskeligere Forhold end tidligere, men til lige saa stor Glæde og Nytte for de deltagende, som de tidligere Aar.

Bjørnen.

Paa March, i Lejr og ved den hyggelige Aften om Årens Ild giver HOHNER-MUNDHARMONIKA en velkommen Underholdning. Mundharmonikaens Toner forjager Trætheden og skaber munter Stemning. HOHNER MUNDHARMONIKA har rene, klangfulde Toner, er formskøn, holdbar og billig.

Forlang ganske simpelthen

Hohner

KORPSET RUNDT

Thisted Trop

1. Oktober 1939 startedes 1. Thisted Trop. Den tæller nu efter et halvt Aars Forløb allerede 35 Spejdere fordelt i 5 Patruljer under Tropsfører Eigil Bondes kyndige Ledelse. Økonomiske Vanskeligheder melder sig; men vi haaber at faa dem løst.

1. Silkeborg kalder!

Som sædvanlig holdt vi i Februar vor store aarlige Tropsfest sammen med 2. Silkeborg. Den gav et mægtigt Overskud.

Den 28. skal vi til et stort Kolonnestævne i Viborg, hvor vi haaber at løbe af med en Del af Sølvtojet.

Troppen bestaar i Øjeblikket af 5 Patruljer med ialt 36 Spejdere.

1. Nyboder

har fornylig afsluttet et Samariterkursus med 14 Spejdere, hvoraf 13 bestod.

Furesø Trop

Kristi Himmelfartsdag, Torsdag den 2. Maj afholder Furesø Trop en storstilet Spejderudstilling i Holte.

Roskilde Kolonne

er i fuldt Sving med Beredskabsmærket. Der er lavet 2 Hold. Et Hold med Medlemmerne af Spejdernes Hjelpekorps (22 Mand) og et andet Hold med Spejderne over 14 Aar (19 Mand).

Forleden fandt første Prøveaften Sted. Det var Ordonnanstjenesten. Spejderne sendtes med 5 Minutters Mellemrum til Falckstationen, hvor Stationslederen selv modtog Meldingen og bedømte den. Derpaa fik Ordonnanterne ny Svarmelding, og denne skulde de telefonere til en Del Telefonvagter, hvilken Rolle Kolonneraadet havde paataget sig. Det var meget spændende.

Efter Hjemkomsten skiftedes Spejderne til at splitte og samle et Par Cykler.

Man regner med at kunne uddele Mærkerne til Sgt. Georgsdag.

Ved Pæresælgeren Vogn.

— Er det Grev Moltke?

— Nøj, ded æ Nils Pæsen fra Snostrup!

PAS PAA TYVEN!

Spejder! Ved du, at en af de aller-mest udbredte nøgleløse Cyklelaase, der har reklameret med at være »den sikreste«, kan aabnes med en Strikkepind i Løbet af 1 à 2 Sekunder — ikke Minutter; men: Sekunder.

Tusinder og atter Tusinder af danske Cyklister kan, hver eneste Gang, de foretager Indstilling paa Laasens seks smaa, flade Fremspring, gøre det med den latterlige Bevidsthed, at en Tyv, der ikke kender Indstillingen, kan aabne Laasen hurtigere og lettere, end de selv kan gøre det paa officiel Maade.

En anden Cyklelaas, hvis seks flade Fremspring minder meget om »den sikreste«, reklamerer med at være »den bedste«, men ogsaa denne Laas kan aabnes i Løbet af ca. 1—2 Sekunder med et Stykke bøjet Fjedertraad. En tredje Laas reklamerede med ikke at kunne »føles op«, men den glemte samtidig at fortælle, at den kunde aabnes paa anden Maade, mange, mange Gange hurtigere end ved nogen Føling. De nævnte Eksempler er alle Laase i dyr eller dyreste Prisklasse.

Pas derfor paa, Spejder! For blandt de mange nøgleløse Cyklelaase er Celia-Laasens nye Model den eneste, der fører absolut Uopdirkelighed med højt Kombinationstal.

Og pas ikke mindst paa, fordi Forhandlere ikke altid anbefaler det bedste. Der er mange Eksempler paa, at en Forhandler direkte har fraraadet Købet af en forlangt Laas og i Stedet har anbefalet og solgt Laase som f. Eks. »den sikreste«. Kommer du ud for saadan en Forhandler, saa lad ham høfligt, men bestemt forstaa, at du selv — og ikke han — bestemmer, hvad du vil købe.

Celia-Laasen er præmieret af
Dansk Cyklist Forbund

Glad din Cykle — og dig selv —
med en Celia-Laas

Søspejderførekursuset i Aalborg. Paasken 1940.

Det var et godt Stævne. Efter at Ishindringer, langsom Toggang paa Grund af nedfaldende Telegrafledninger og lignende Hindringer var overvundet, blev Deltagerne i Korpsets første Søspejderførekursus i Løbet af Skærtorsdag Middag samlet paa Aalborg-Søspejdernes store flotte Søspejderstation.

Naturkræfterne hindrede altsaa Tage Carstensen i at begynde efter det fastlagte Program Skærtorsdag Kl. 9,00. I Stedet for arrangeredes i en Fart et Tropsmøde med de fynske og jyske Deltagere, der allerede var ankommet. Her blev Tonen allerede slaaget an paa den bedste Maade, saaledes at Søspejderførerne straks følte sig hørende sammen som gode Kammerater. De to Dage, som Kursus varede, var tæt besat med Instruktioner, — væsentligst om Hovedretningslinjerne inden for Spejdersporten. Alle var da ogsaa enige om, at Kursus havde været en glimrende Oplevelse, hvor ældre og erfarne Spejderførere paa en fortræffelig Maade forstod at inspirere deres yngre Kammerater til med fornyet Kraft og Tro paa Søspejdersagen at rejse hjem og arbejde med deres Dreng.

Den udmærkede kammeratlige Aand, der herskede, og den Enighed, der bestod om Maalet og Vejen, gav de bedste Løfter om en fremgangsrig Tid for Søspejderne i Det Danske Spejderkorps.

Alle Deltagerne var glade for at træffe Tage Carstensen som en Spejderkammerat, der med godt Humør og Grundighed satte sig i Spidsen for Arbejdet.

Spjæt og Kylie

Forhaabentlig vil I synes om den nye Tegneserie med Spjæt og Kylie, som begynder i dette Nummer. Kylie er en rigtig typisk lille Ulveunge, fuld af Spilopper og altid parat til at lave Skæg med sin ældre Kammerat Spjæt, der er Spejder, men bliver saa ædende ærgerlig, hver Gang Kylie gør Grin med ham.

Af andet nyt

bringer vi denne Gang den første Instruktion i Serien: Du maa selv om det. Den fortæller i klare, fornuftige Tegninger om de Fejl en Rekrut begaar, og viser derefter, hvorledes en Spejder indretter sig eller klarer Ærterne.

Deltagerne i Stævnet foran Aalborgs Station.

Marno Sørensen

Skoubogade 5 - Telf. 11636
København

Trods de daarlige Tider

haaber vi fremdeles at kunne udsende »Spejdernes Magasin« i dets hittige Format med 24 Sider og mange Tegninger og Fotografier, saaledes at det stadig bliver et muntert, sagligt og underholdende Blad, der samtidig styrker Sammenholdet indenfor vort Korps.

Med Spejderhilsen

Korpsinstruktør.

Nærliggende Opgaver for enhver Spejder og Patrulje.

Nu mere end nogensinde

er der Brug for den danske Spejder. At være ridderlig og hjælpsom mod alle er, hvad Spejderlovens § 5 siger om en Spejder, at han er. Og lad os da gøre vort yderste for at finde ud af, hvad vi under de nuværende Forhold kan udføre for at være ridderlige og hjælpsomme mod alle.

1. *Beredskabsmærket* maa tages færdigt af saa mange Spejdere som overhovedet muligt. Det er af alleryderste Vigtighed, at Spejderne tillærer sig de Kundskaber, dette Mærke forudsætter, særdeles grundigt.

2. *Hjælpetjeneste i Hjemmet.* Selv om dette altid har været en naturlig Sag for en Spejder at gøre sig nyttig hjemme, saa er der nu endnu mere Grund for ham til det. Mørklægningen kræver et ekstra Arbejde. De hertil trufne Foranstaltninger skal jævnlig efterses for at sikre, at de ikke forfalder, saa Lys kan trænge ud. Det bli-naturligt Spejderens Arbejde at vedligeholde Mørklægningen.

3. *Ledsagelse af ældre Folk* under Mørklægningen. Enhver Spejder over 14 Aar maa være parat til at følge sine ældre Paarørende eller Bekendte fra Sted til Sted i Mørket. Ældre Mennesker, der ikke ser godt i Forvejen, er meget ilde stædt under Mørklægningen, de bør have Følgeskab. Selvfølgelig tilbyder en Spejder naarsomhelst sin Hjælp, naar han paa Gaden ser nogen, der trænger til den.

Iøvrigt er det noget afhængig af de lokale Forhold, hvilken Gavn den enkelte Spejder eller Patrulje kan gøre, saa det bliver Patruljens Opgave at lægge Hovederne i Blod og finde ud af, hvad netop den kan gøre Gavn med.

Det er meget vigtigt, at Patruljemoderne og Spejdertræningen i det hele taget fortsættes ganske som før, men da Myndighederne har hensil-let, at Born under 14 Aar ikke færdes ude efter Mørkets Frembrud, maa Patruljemoderne naturligvis indrettes herefter.

Benyt

**Slangerup-
Banen**

til Sommerens Udflugter

**SPORTS Beklædning
Rekvisitter**

køber vi hos

POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082
København K.

**Kjøbenhavnske
Bagermestres**

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

**Heimdalsgade 29-31
Central 15.321**

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalthorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Olympic-Cykler

Henry Hansen

Nørrevold 82

Palæ 4045 - 7600

Ratebetaling

20 Kr. Udbetaling - 10 Kr. pr. Md.

Som Civilarbejder i Finland

(fortsat fra Side 68)

(Hvis jeg vidste (at Redaktøren ikke vilde sige Stop nu med »Lotte-Snakken«, saa kunde jeg skrive to Sider endnu).

Saa kom den første Flyveralarm. Pludselig standsede Toget, en Finne kom styrtende gennem Vognen og raabte: »Motolov Bomb!«, og i næste Nu fløj vi i det hvide Tøj. Een fik i Farten Dragten bagvendt paa med alle Knapperne i Ryggen — men Skidt med det — en Kammerat hjalp ham og knappede ham sammen — ud af Toget og ind gennem de to Meter høje Driver i Skoven.

En 3—400 Meter inde standsede vi først (husk paa, det var første Gang, vi oplevede dette!) og lagde os tæt ind til Træstammerne. Der høstes ikke en Lyd — Sneen laa blændende hvid overalt — Granerne rankede sig, og den absolutte Stilhed og Ro var Helse for Nerverne.

Sikkert blind Alarm!

Vi begyndte saa smaat at kravle tilbage, da Stilheden blev flænget af en vældig Brummen. Lyden for gennem Skoven — nu fra højre, nu fra venstre — saa bagfra — men det var kun Ekko — Maskinerne, fem ialt — kom forfra.

Lyden tog til i Styrke — den steg og steg til en Brølen, der fik Trommehinderne til at smerte. Jeg forsøgte at aabne Munden, men Nerverne vilde ikke mere — jeg skreg med sammenpressede Læber, bed Tænderne sammen og borede begge mine knyttede Hænder ind i Ørene. —

Smerten, Angsten; Rædslen havde slaat mig ud. Saa dukkede en klar Tanke op: — *Smid dig ned i Sneen!* —

Jeg lystrede instinktmæssigt og kastede mig fremover i den hvide, iskolde Frostsne. Den stod i et Pur op om mig og trængte ind gennem Halsaabningen i min Dragt.

Virkningen var øjeblikkelig — det isnende Chock gav mig Roen tilbage — jeg havde faaet mit Bombechock — og overvundet det.

Nu først hørte jeg Flyvernes Maskinkanoner drøne, og nu og da hørte jeg Projektilernes Bragen gennem Vognenes Staalplader.

10 Minutter efter var Angrebet forbi — men det varede endnu længe, før vi kom tilbage og atter kørte videre.

Dødtrette masede vi op og smed os, hvor vi kunde — endnu rystende af Kulde og Angst.

Saa kom Lotterne igen gennem Vognene med skoldende hed Kaffe!

Lidt blege om Næsen var de — men kække frem for alt.

Hellesens „TIGER“

Nyt Model Svæveplan

Bliv Medlem af Hellesens Flyveklub — saa tilsendes Hellesens Drengblad gratis og du kan hver Maaned deltage i Konkurrencen om Frimærkepræmierne. — Skriv til »Hellesens Konkurrence«, Aldersrogade 6, og forlang Drengbladet tilsendt med alle Oplysninger om det nye Model Svæveplan.

Tegningen koster 50 Øre

Materialer: Kr. 4.35

Kan I saa forstaa, at jeg ikke kan lade være med at tale om Lotterne?

Endnu to Gange maatte vi ud — men Træning for Mester — — vi fik efterhaanden en mægtig Rutine i »Snepaaklædning paa 10 Sekunder«.

Aage Matthiesen.

Danmarks Spejdere under Krigen

(fortsat fra Side 65)

— bliver foretaget. Drengkorpsene skiftes til hver Søndag at afhente de Tojgaver, som i Ugens Løb er anmeldt, og det er ikke Smaating, det drejer sig om, idet Pigespejderne indtil nu har sorteret op mod 75 Tons Toj. Det var morsomt at se de mange ualmindelig smukke Pakker, Folk havde lavet. Adskillige indeholdt næsten nyt Toj, og meget ofte laa der i Lommerne smaa »Kærlighedsgaver«, bestaaende af Chokolade, Tobak eller andre rare Sager. Paa den anden Side var der ogsaa mange Pakker, hvis Indhold maatte undre En. Det var laset og komplet ubrugeligt Toj, som tilsyneladende ikke havde været vasket i Maaneder.

Hospitals- og Ambulancetjeneste

Der er i Provinsen truffet Aftale med Sygehuse, og der er samarbejdet med Røde Kors, Amtslæger o. a. Spejdernes Tjeneste omfatter Omraader som Brandvagt, Transport af Patienter, anden Transport, Mørklægning, Telefонтjeneste, Maskinskrivning, Indretning af midlertidige Sygestuer og lignende, alt naturligvis kun for det Tilfælde, at der bliver Krig. Adskillige Steder har der været afholdt Øvelser og Udrykninger.

Mørklægningstjeneste

Spejderne har været behjælpelige ved Pulterkammerrydning adskillige Steder, de har deltaget i Opsætning og Uddeling af Plakater. 25 lokale Afdelinger har truffet Aftale med de kommunale Myndigheder om Slukning af Gaslygter, Opstilling og Pasning af afskærmede Lygter, Eftersyn i Husene, Blænding af Automobillygter m. v. De fleste Steder alarmeres Spejderne direkte af Politiet.

Ordonnansstjeneste

I Finland har Spejderne som Ordonnanser ydet et enestaaende dygtigt Arbejde, og Spejdernes Hjelpekorps rettede derfor i Slutningen af Oktober en Henvendelse til Politidirektøren i København med Forespørgsen, om det maatte have Myndighedernes Interesse, at der oprettedes et særligt Ordonnanskorps af Spejdere paa 16 Aar og opefter. Der kom hurtigt det Svar, at Myndig-

hederne endog meget gerne saa et saadant Korps dannet; dog skulde Tjenesten organiseres med Tilslutning til Dansk Luftværnsforening. Politidirektøren tilføjede, at der fra Statens Side antagelig vilde blive stillet Gasmasker og Staalhjelme til Raadighed for Spejderordonnanserne. Umiddelbart herefter paabegyndtes Organisationen af Spejdernes Ordonnanskorps, under energisk og dygtig Ledelse af Jens Hvass.

De 4 Spejderkorps har indført et fælles Duelighedstegn »Beredskabsmærket«, som alle Spejdere, der vil gøre Tjeneste i Ordonnanskorpsen, skal erhverve.

Fordringerne til »Beredskabsmærket« er dels Bykendskab, dels Færdighed i Ordonnansstjeneste og i Nødhjælp, dels nøje Kendskab til Luftværn og til Faren for Panik under Katastrofer.

Det er Tanken, at ogsaa de yngre Spejdere skal træne til »Beredskabsmærket« for at de, saa snart de fylder 16 Aar, kan blive Ordonnansser. Skulde Forholdene blive virkeligt alvorlige herhjemme, vil der sikkert ogsaa mange Steder være Brug for en veltrænet Dreng eller Pige paa 14 Aar. Da en Del af »Beredskabsmærket«s Fordringer gaar ud over, hvad Spejderne i Almindelighed indenfor Troppene lærer, har det været nødvendigt at organisere en omfattende Uddannelse af Instruktører. Dansk Luftværnsforening har gennem sit Kursusudvalg stillet Lære-

Fotografer med

Hauff

FILM

Ved hver Film ligger

Belysningstabel

TIPS til de rigtige Optagelser og en KUPON, der gælder for Fotografier fra hele Verden

re til Raadighed, og det første Kursus for Spejder-Instruktører afholdtes paa Universitetet i Begyndelsen af Februar Maaned i Aar, under Ledelse af Jens Hvass og med saa fremragende Lærerkraefter som Professor Dr. med. I. C. Bock, Politikommissær cand. jur. L. Søborg (Faderen til hele den københavnske Evakueringsplan), Afdelingsleder i Statens civile Luftværn, Løjtnant S. Læssøe Pedersen og Gasmaskeeksperten, Sergeant Ringheim.

I det første Kursus deltog omtrent 100 udvalgte Folk fra de 4 Spejderkorps, og alle bestod den afsluttende »Eksamen«.

Der er nu organiseret Kursus i 12 Provinsbyer, nemlig: Aalborg, Holstebro, Aarhus, Vejle, Esbjerg, Aabenraa, Odense, Svendborg, Holbæk, Næstved, Nykøbing F. og Ronne. Den omfattende Organisering er blevet gennemført i nøje Samarbejde med Præsidenten for Luftværnsforeningen, Hofjægermester T. Foss, der tillægger Spejdernes Ordonnanskorps den største Betydning. Ved frivillig økonomisk Støtte bl. a. fra de forhenværende Spejders Organisation St. Georgs-Gilderne er det muligt at give Rejsetilskud, saaledes at Spejderførere fra en hvilken som helst Del af Landet vil kunne deltage i Kursus. Ogsaa den festlige Afslutning, som altid finder Sted efter et Kursus, er ganske gratis for Deltaerne takket være den fornævnte økonomiske

Støtte. En Del Kursus er allerede afholdt med tilfredsstillende Resultat, takket være de dygtige Lærere, som overalt har paataget sig Instruktøerne. Det er som oftest den lokale Overlæge, Politimester eller Politikommissær og Luftværnsforenings-Formand, der har stillet sig til Raadighed.

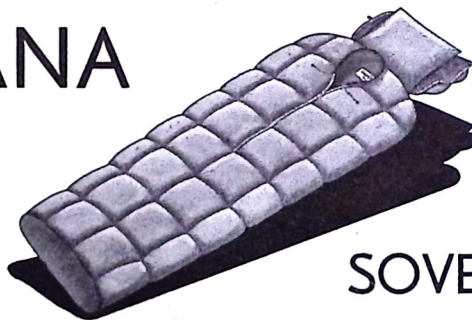
I Samarbejde med Myndighederne har Landsraadet udarbejdet en fortræffelig Instruktionsbog, som skal bruges af de ca. 600 Instruktører, der indtil nu er uddannet eller er under Uddannelse. Spredt ud over Landet er det deres Opgave at dygtiggøre Spejdere fra 13—14 Aars Alderen og opefter, og da de 4 Spejderkorps tilsammen har et Medlemsantal paa ca. 30,000, maa man regne med, at det er et meget stort Antal Ordonnanser, der i paakommende Tilfælde vil kunne stilles til Raadighed for Myndighederne. Det understreges, at Tjenesten ikke er af militær Karakter.

Finlandsindsamling.

St. Georgs-Gilderne, som efterhaanden har Afdelinger i et stort Antal Byer, har startet en Finlandsindsamling, som indtil nu har indbragt ca. 35,000 Kr. I adskillige Byer har de lokale Troppe afholdt eller været behjælpelige med Afholdelse af Fester eller Indsamlinger til Finland, og her i København har Spejderne i Samarbejde

Den rigtige Sovepose – med lukkede Skuldre

DANA

SOVEPOSE

Mønsterbeskyttet

Dun-Sovepose

Den ideelle Sovepose.
Lun og let som et Duntæppe.

Halvdun-Sovepose

En god Lejr-Sovepose stoppet med Halvdun. — Iøvrigt udført som Dun-Soveposen.

Kapok-Sovepose

Stoppet med prima Kapok. Beskytter mod Kulde og Fugtighed.

Forhandles af Sports- og Manufakturforretninger samt Spejderkorpsets officielle Depot.

med F. D. F. og D. U. I. arrangeret en »Finlands-aften i Koncertsalen med velvillig Assistance af en Række ansete Kunstnere. Festen overværedes af H. K. H. Kronprinsesse Ingrid og den finske Minister, og den gav et meget smukt Overskud til Fordel for finske Børn. I samme Forbindelse kan nævnes, at »Spejdernes og Væbnernes frivillige Bloddonorkorps« i Aar har givet Afkald paa en festlig Aarssammenkomst, saaledes at det Beløb, denne Sammenkomst plejer at koste, nemlig 1000 Kr., er kommet Finland til gode.

Finske Børn

Man har her i Landet forberedt sig paa at modtage en stor Mængde evakuerede finske Børn, og som bekendt er de første Børn allerede ankommet. Spejderkorpsene har stillet et Antal Førere til Raadighed som Rejseledere her i Landet, ligesom adskillige Spejdere har været beskæftiget og navnlig vil blive beskæftiget med at ledsage Børnene til og fra Samlingsstederne, sørge for deres Mad og sørge for deres Fordeling til de respektive Kvarterværter m. v. Iøvrigt har ogsaa F. D. F. og D. U. I. taget Del i denne Tjeneste.

Almindelig Evakuering

Af endnu ikke løste Opgaver er Organiseringen af den omfattende Tjeneste, Spejderne — ogsaa de smaa Spejdere — vil kunne yde, saafremt der skulde blive Tale om almindelig Evakuering her i København eller i andre større Byer. Det vil dreje sig om Samaritertjeneste, Ordonnans-tjeneste, Madlavning, Madudbringning, Underholdning og Pasning af Smaaabørn o. m. a.

Som det fremgaar af det anførte, er det en meget betydelig Tillid, der fra Myndighedernes Side er vist Danmarks Spejdere, og man har Lov til at sige, at Spejderne har forstaaet dette, og at de indtil nu har gjort og i Fremtiden agter at gøre, hvad der staar i deres Magt for at dygtiggøre sig, saaledes, at de er Tilliden værdige. Det er et temmelig stort Arbejde, der allerede er udført, ikke mindst fra de mange frivillige Føreres Side. Men selv om Fritiden er gaaet med, maa man sige, at Tjenesten trods den Alvor, der naturligvis maa præge den, alligevel er blevet udført med godt Humør. Spejderne har følt Kammeratskabet vokse mellem de forskellige danske Ungdomskorps, og alene dette, at op mod 30,000 Unge fra alle Samfundslag har lært at løfte i Flok paa en Opgave til Gavn for Samfundet, er en ikke ringe Værdi, en Værdi, som vil bevares, selv om der, hvad alle inderligt haaber, aldrig nogen Sinde bliver direkte Brug for det, Spejderne lærer med Krigen for Øje.

Tage H. Carstensen.

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4058

Nu er der 5 Slags
Toms PORØSE
KORAL
Chokolade
MOKKA, NØDDE, FLØDE
LET BITTER, ORANGE

INGEN UDFLUGTER

uden Thyge Ludvigsen

Kun rigtigt med dette
Varemærke

Cosmossalt

i den praktiske og
hygiejniske Drys-
daase

25 Øre i Butikerne

Ferie i Sverige, Ferie til billig Pris.

30 % Rabat paa Rundrejser i Sverige hele Aaret og paa nordiske Rundture 1/8—30/8 1940.
50 % Rabat paa Rejse til Lappland indtil den 11/8 og til Jämtland samt flere Landskaber 13/8—30/8 1940.

En Rejse Tur-Retur til f. Eks. Lappland inkl. 6 Dages Ophold koster ca. 125.— Kroner. Familiebilletter Far, Mor og 2 Børn paa 2 1/2 Billet (mindst 150 km).

Tur-Returbilletter paa kortere Strækninger gyldige i 10 Dage.

Oplysninger og Billetter hos

Svenske Statsbaners Rejsebureau
Hovedbanegaarden, København, Telf. C. 6317 og 6322
og øvrige Rejsebureauer.

Alarmering i København og Frederiksberg:

Tal roligt, afgiv tydelig Melding om, hvem der alarmerer, Stedets Beliggenhed, Tilfældets Natur (Elektrisk Ulykke, Elevatorulykke, Gasforgiftning, Sygdommens Symptomer o. lign.) samt hvor mange Patienter.

Brandvæsenets Ambulance kaldes: »Ambulance, København«, eller »Ambulance, Frederiksberg«.

Falck's Redningskorps kaldes: »Falck's Redningskorps« og medsender paa Forlangende Læge i Tidsrummet Kl. 8—18. Denne Hjælp er kun gratis, saafremt man er Abonnent paa Redningskorpset.

Zone Redningskorpset kaldes: »Zone Redningskorpset«. Her kan ogsaa forlanges Læge, men hele Døgnet, dog fortrinsvis Kl. 8—20. Denne Hjælp er kun gratis for Abonnenter.

Lægevagten kaldes gennem Reservetelefonen og virker i Tiden Kl. 20—8 paa alle Hverdage, samt hele Døgnet paa Søn- og Helligdage.

Tandlægevagten har Lokaler i Vester Voldgade 87, og har abent alle Ugens Dage Kl. 21—24 samt Søn- og Helligdage tillige Kl. 9—12. Kan ikke tilkaldes pr. Telefon.

Per Bannebjerg, Korrespondent.

Ny Udgave

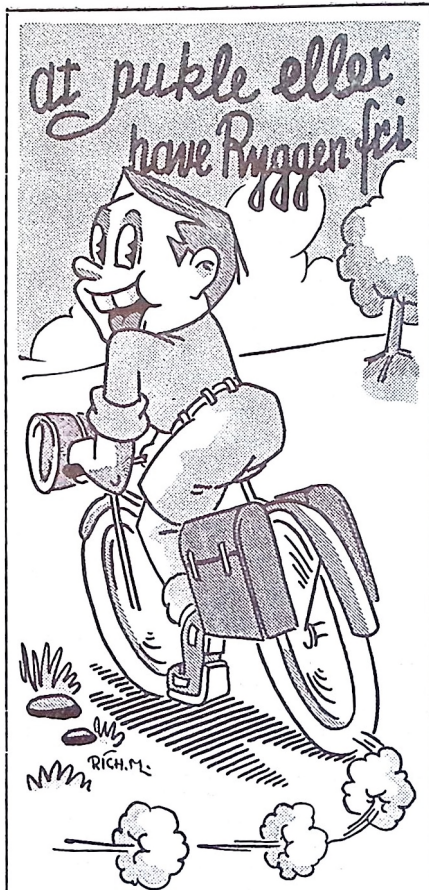
af

Prøver og Duelighedstegn

med Fordringerne til

Beredskabsmærket og Skovmandsprøven

Faas paa Depotet

Cykletasker:

Med Lomme	Kr. 7.50
Uden Lomme	„ 6.85
Sidetasker	„ 2.50
Haversacks	Kr. 5.00, „ 4.75

Afskærmningshætter til Cykler

— godkendt af Statens civile Luftværn!	
Til Nefalygter	0.35
Til Reflektorlygter	0.40
Til Dynamolygter	0.50

Det Danske Spejderkorps Depot

Skindergade 27, K. - Central 10,909 - 11,203